

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៧៦/០៧ កកបវ./ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ (អាណត្តិទី៥) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សារនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជា លេខ ៤៩៣/០៨ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបាន បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធីមុនពេលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល មជ្ឈមណ្ឌលភ្នំពេញ អគារ A វិទ្យាស្ថានសស រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ (វេលាម៉ោង ៨:០០ នាទី ព្រឹក) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី :

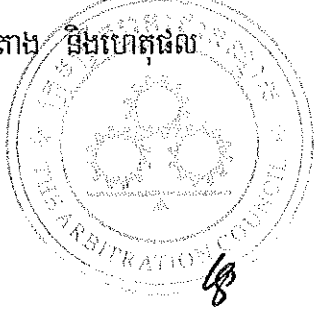
នៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ មន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈខេត្តកណ្តាល បានធ្វើការផ្សះផ្សារ វិវាទការងាររួមចំនួន ១៣ ចំណុច ដោយបានទទួលលទ្ធផលសះជាចំនួន ០៥ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៨ ចំណុច ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគី ក្រុមហ៊ុន និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សារលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៨ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃ ទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ វេលាម៉ោង ០៨:០០ នាទីព្រឹក ។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាន តាមការកោះអញ្ជើញរបស់ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមធ្វើការផ្សះផ្សារលើចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៨ ចំណុច នេះដោយទទួលបានលទ្ធផលសះជាចំនួន ០៣ ចំណុច គឺ ចំណុចវិវាទទី២ ចំណុចវិវាទទី៥ និង ចំណុចវិវាទទី៦ ។ ហេតុនេះហើយ នៅក្នុងរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ធ្វើការពិចារណាតែលើចំណុចវិវាទទី១ ចំណុចវិវាទទី ៣ ចំណុចវិវាទទី៤ ចំណុចវិវាទទី៧ និង ចំណុចវិវាទទី៨ ប៉ុណ្ណោះដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងហេតុផល ដូចខាងក្រោម:

ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

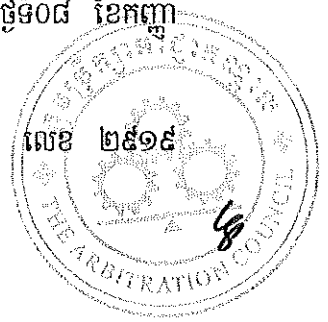
ឯកសារ ចតុត្ថាខ ដែលក្រុមហ៊ុនរដ្ឋាករស៊ុបត្រីម ប្តូរការសម្របសម្រួលកិច្ចសន្យា

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

- ១- លិខិតប្រគល់សិទ្ធិជូន លោក ហៅ គង់ ជាប្រធានគ្រប់គ្រងទូទៅ និង លោក ឈិន តាក់ខី ជាប្រធានរដ្ឋបាល ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ។
- ២- ប័ណ្ណបំពេញ ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ៦៧/២០០៤ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ។
- ៣- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីអាគារលើតម្លៃបន្ថែម នៃក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ៨៥៤ ៧៨ អតប ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៨ ។
- ៤- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីក្នុងប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពាណិជ្ជកម្ម នៃក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ៣៥៤០ ពណ.បអព ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ ។
- ៥- វិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម នៃក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ៤១៧៩ ពណ.នតក ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ។
- ៦- លិខិតស្រាយបំភ្លឺជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលប្រាំចំណុច ដែលមិនសះជា របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ០០១៥/០៨ ស.ព ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ៧- គំរូកិច្ចសន្យាការងារមានរយៈពេលកំណត់ របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន ។
- ៨- គំរូកិច្ចសន្យាការងារសាកល្បងរបស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន ។
- ៩- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួល របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន នៅ Line A ប្រចាំខែ ៨, ២០០៨ ។
- ១០- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួល របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន នៅ Line B ប្រចាំខែ ៨, ២០០៨ ។
- ១១- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួល របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន នៅ Line C ប្រចាំខែ ៨, ២០០៨ ។
- ១២- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួល របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន នៅ Line D ប្រចាំខែ ៨, ២០០៨ ។
- ១៣- តារាងបើកប្រាក់ឈ្នួល របស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន នៅ Packing (day) ប្រចាំខែ ៩, ២០០៨ ។
- ១៤- ឯកសារប្រាក់លើកទឹកចិត្តចំនួន ១០ សន្លឹក ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

- ១- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជី សហជីពកម្មករនិយោជិត នៃរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។
- ២- លិខិតស្នើសុំទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំ សហជីពកម្មករនិយោជិតរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម លេខ ២៩១៩ ក.ក.ប.វ/អក. ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ។

- ៣- លិខិតស្នើសុំទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំថ្មី អាណត្តិទី២ នៃសហជីពកម្មករនិយោជិតរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម លេខ ៣០៩ ក.ក.ប.វ/អក/វក. ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៦ ។
- ៤- លិខិតស្នើសុំទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពថ្មី នៃសហជីពកម្មករនិយោជិតរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម លេខ ១៤១៩ ក.ក.ប.វ/អក/វក. ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ ។
- ៥- លិខិតស្នើសុំទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពថ្មី នៃសហជីពកម្មករនិយោជិតរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម លេខ ៣៥៨ កប/អក/វក. ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ៦- លិខិតបញ្ជាក់ ពីការចុះបញ្ជីការ សហជីពកម្មករនិយោជិត នៃរោងចក្រ ស៊ុបត្រីម ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។
- ៧- កំណត់ហេតុស្តីពីកិច្ចប្រជុំពិភាក្សារវាងភាគីនិយោជក និងប្រតិភូបុគ្គលិក គណៈកម្មាធិការសហជីព មូលដ្ឋាន ថ្ងៃទី១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៥ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

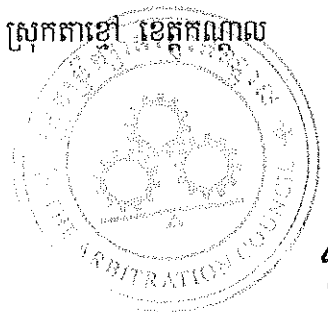
- ១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន លេខ ៤៩៣/០៨ កប/កណ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ២- កំណត់ហេតុដោះស្រាយវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

- ១- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ៦៨៧ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ២- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ៦៨៦ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។

ការអភិប័ត្តអង្គហេតុ:

- ក្រុមហ៊ុន ស៊ុបត្រីម ហ្គាមេន មានទីតាំងនៅ ភូមិដើមមៀន ឃុំដើមមៀន ស្រុកតាខ្មៅ ខេត្តកណ្តាល មានជួលកម្មករនិយោជិតប្រមាណ ៨០០ នាក់ ។

- សហជីពកម្មករនិយោជិត គឺជាដើមបណ្តឹងនៅក្នុងរឿងនេះ។ តាមការអះអាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត សហជីពកម្មករនិយោជិត មានសមាជិកប្រមាណជា ១២៥ នាក់។ តាមការអះអាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក មិនទាន់មានសហជីពណាមួយដែល មានភាពជាតំណាងខ្ពស់បំផុតទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ១ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារអាមេរិក ដល់ស្ត្រីសម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ និងសងប្រាក់នោះវិញចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីជូនដំណឹង

- តាមការអះអាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត និងភាគីនិយោជក ក្រុមហ៊ុនបានផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៣ ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់ស្ត្រីឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុន ផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់ស្ត្រីដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ និងទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់នោះចំនួន ០៣ ដុល្លារអាមេរិកវិញ ដល់ស្ត្រីដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ ព្រោះផ្អែកលើចំណុចទី២ នៃកំណត់ហេតុរបស់ក្រុមប្រឹក្សាការងារ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ការផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនេះ មិនមានភ្ជាប់លក្ខខណ្ឌអ្វីទេ ។
- តាមការអះអាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ស្ត្រីដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពមានចំនួន ២-៣ នាក់ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនក៏មិនបានដទៃទៅនឹងការលើកឡើងរបស់កម្មករនិយោជិតដែរ ។
- កម្មករនិយោជិតមិនបានបញ្ជាក់ថា តើកម្មករនីមួយៗដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពនោះ គឺនៅក្នុងខែណា នោះទេ ហើយប៉ុន្មាននាក់ដែលបានទទួលប្រាក់លំហែមាតុភាពដែលក្រុមហ៊ុនបានផ្តល់ឱ្យនោះ ឬនៅ? ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពទេ គឺក្រុមហ៊ុននៅតែផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៣ ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់ស្ត្រីឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ ដដែល ហើយក៏មិនឯកភាពសងប្រាក់នោះចំនួន ០៣ ដុល្លារអាមេរិកវិញ ដល់ស្ត្រីដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃដែរ ព្រោះច្បាប់ការងារចែងថា ត្រូវឱ្យប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំពាក់កណ្តាល នៅពេលស្ត្រីឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តកិច្ចសន្យា ០៦ ខែម្តង

- តាមការអះអាងរបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននេះមានកិច្ចសន្យាការងារពីរប្រភេទ គឺកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ និងកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់ ។
- កម្មករនិយោជិតដែលមានកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់មានចំនួនប្រហែលជាង ៣០០ នាក់ រីឯកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់មានចំនួនប្រហែល ៣៤៨ នាក់ ។
- កិច្ចសន្យាការងារដែលមានចិរវេលាកំណត់មានពីរប្រភេទ គឺ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានចិរវេលា ០៣ ខែ សម្រាប់បុរស និងកិច្ចសន្យាការងារដែលមានចិរវេលា ០៥ ខែ សម្រាប់ស្ត្រី ។

- នៅឆ្នាំ ២០០៥ ភាគីកម្មករនិយោជិត និងភាគីក្រុមហ៊ុនបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដែលចែងថា :
  - "...២- ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលចូលបំរើការងារក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ត្រូវធ្វើកិច្ចសន្យាការងារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ មានទិរវេលាកំណត់ទាំងអស់គ្នា ។
  - ៣- កិច្ចសន្យាការងារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលត្រូវធ្វើនេះមានរយៈពេលត្រឹម ០៦ ខែម្តង ឯខ្លឹមសារលំអិតត្រូវចែងលំអិតក្នុងកិច្ចសន្យា ។"
- ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគោរពកិច្ចព្រមព្រៀងឆ្នាំ២០០៥ នេះ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពទេ ព្រោះកិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តតែកម្មករនិយោជិតដែលចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ២០០៥ ប៉ុណ្ណោះ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតមិនអាចបង្ហាញពីចំនួនកម្មករនិយោជិតដែលចូលធ្វើការនៅឆ្នាំ២០០៥ ទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបង្គាប់ឱ្យកម្មករនិយោជិតបង្ហាញបញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតដែលចូលធ្វើការ នៅឆ្នាំ២០០៥ ត្រឹមថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។ ភាគីកម្មករនិយោជិតមិនបានបញ្ជូនបញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតដែលបានចូលធ្វើការ នៅឆ្នាំ ២០០៥ មកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតាមកាលកំណត់ទេ ។

ចំណុចវិវាទទី៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្លៃបាយ ២០០០ រៀល ឬបាយមួយពេលនៅពេលកម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង

- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្លៃបាយ ២០០០ រៀល ឬបាយមួយពេល នៅពេលកម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង មូលហេតុទំនិញឡើងថ្លៃ ហើយលុយ ១០០០ រៀល ដែលក្រុមហ៊ុនបានផ្តល់ឱ្យសព្វថ្ងៃមិនអាចទិញបាយបានទេ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា មិនអាចផ្តល់ឱ្យបានទេ ព្រោះមានក្រុមហ៊ុនភាគច្រើននៅអនុវត្តការផ្តល់ថ្លៃបាយ ១០០០ រៀល នៅពេលកម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង ដដែល ។
- នៅក្នុងសវនាការ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបន្ថយការទាមទាររបស់ខ្លួនមកនៅត្រឹម ១៥០០ រៀល មានន័យថា សុំឱ្យក្រុមហ៊ុនតម្លើង ៥០០ រៀល បន្ថែមពីលើប្រាក់ ១០០០ រៀល ដែលក្រុមហ៊ុនបានឱ្យសម្រាប់ថ្លៃបាយ នៅពេលកម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនសុំយកបញ្ហានេះទៅពិភាក្សាជាមួយនាយកធំ ហើយផ្តល់ចម្លើយនៅថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ។ នៅថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានទទួលចម្លើយពីភាគីនិយោជិត តាមរយៈលិខិតលេខ ០០១៥/០៨ ស.ព ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនផ្តល់ជូនបានតែប្រាក់ ១០០០ រៀល សម្រាប់ថ្លៃបាយ នៅពេលកម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ហើយទុកចំណុចនេះឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច ។
- ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក បានដឹងក្នុងដំណើរការ តែអំពីរឿងប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១៥០០ រៀល សម្រាប់ការងារបន្ថែមម៉ោងរយៈពេល ០២ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណុចវិវាទទី ៧ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាពដោយគិតជាមធ្យមភាគ គឺយក

ប្រាក់ខែ ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួន ១២ ខែ មកគណនា

- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាពដោយគិតជាមធ្យមភាគ គឺយកប្រាក់ខែ ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួន ១២ ខែ មកគណនា ផ្អែកតាមមាត្រា ១៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដោយមិនយក ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពភាពចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក មកបូកបញ្ចូលទេ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពទេ គឺសុំអនុវត្តតាមការគណនាដូចសព្វថ្ងៃ ដោយយកប្រាក់ឈ្នួលគោល បូក ប្រាក់អតីតភាពការងារ បូកប្រាក់រង្វាន់ទៀងទាត់ និងបូកប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក រួចចែកនឹង ២ ដើម្បីប្រាក់លំហែមាតុភាពក្នុងមួយខែ ។ ការគណនានេះ គឺផ្អែកលើច្បាប់ការងារ (ក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា មិនចាំមាត្រាទេ) ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនក៏បានសុំយកបញ្ហានេះទៅពិភាក្សាជាមួយនាយកដំដែរ ហើយផ្តល់ចម្លើយនៅថ្ងៃទី២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។ នៅថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានទទួលចម្លើយពីភាគី និយោជក តាមរយៈលិខិតលេខ ០០១៥/០៨ ស.ព ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនអាចផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាពដោយគិតមធ្យមភាគ ១២ ខែ បានទេ ហើយទុកចំណុចនេះ ឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច ។

ចំណុចវិវាទទី ៨ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករជាស្ត្រីចំនួន ០៣ ខែ មុន

ពេលគាត់ដាក់ច្បាប់ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព

- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករជាស្ត្រីចំនួន ០៣ ខែ មុនពេលគាត់ ដាក់ ច្បាប់ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព មូលហេតុនៅពេលឆ្លងទន្លេកម្មករនិយោជិតត្រូវការលុយច្រើន ហើយបន្ថែមពីលើនេះទៀត កម្មករនិយោជិតខ្លះមានផ្ទះនៅឆ្ងាយហើយពិបាកធ្វើដំណើរមកបើក ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនឯកភាពទេ ហើយនៅតែសុំបើកឱ្យមួយខែម្តងដដែល មូលហេតុប៉ះពាល់ដល់របាយការណ៍ គណនេយ្យប្រចាំខែ ។ ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា កម្មករដែលមានផ្ទះឆ្ងាយ អាចផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យប្តី ឬប្រពន្ធ បងប្អូន ឬមិត្តភក្តិឱ្យបើកជំនួសឱ្យបាន ។
- នៅក្នុងសវនាការ ភាគីនិយោជកបានសុំយកបញ្ហានេះទៅពិភាក្សាជាមួយនាយកដំដែរ ហើយនឹងផ្តល់ ចម្លើយ នៅថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ។ នៅថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បានទទួលចម្លើយពីភាគីនិយោជក តាមរយៈលិខិតលេខ ០០១៥/០៨ ស.ព ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនសុំបើកឱ្យមួយខែម្តងដដែល ហើយទុកចំណុចនេះ ឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលសម្រេច ។

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច:

ចំណុចទី១ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារអាមេរិក ដល់ស្ត្រីសម្រាកលំហែមាតុភាពចំនួន ៩០ ថ្ងៃ នឹងសងប្រាក់នោះវិញចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីជូនដំណឹង

ចំណុចទី១ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៣២/០៨ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៨ ចែងថា " ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ជាកូនជាង អ្នកធ្វើការម្តងម្កាល ឬអណ្តែត អ្នកសាកល្បង និងអ្នកពេញសិទ្ធិ ដែលធ្វើការនៅរោងចក្រ សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងក្នុងម្នាក់ៗចំនួន ០៦ (ប្រាំមួយ) ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុង១ខែ ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ មិនត្រូវបូកបញ្ចូលធ្វើជាប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាទេ (ប្រាក់ឈ្នួលគោល) ។ "

កំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការកំណត់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ផ្នែកឧស្សាហកម្មវាយណភ័ណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងចំនួន ០៦ (ប្រាំមួយដុល្លារ) សហរដ្ឋអាមេរិក ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ចែងថា "

១-ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលចូលធ្វើការថ្មីក្នុងខែដំបូង មានរយៈពេលមិនគ្រប់ ២៦ ថ្ងៃ (ម្ភៃប្រាំមួយ ថ្ងៃ) នៃថ្ងៃការងារក្នុងមួយខែ គិតត្រឹមថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួល ត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាព កម្មករនិយោជិតដូចខាងក្រោម :

ក-អ្នកធ្វើការរយៈពេល ១៣ (ដប់បី) ថ្ងៃការងារចុះក្រោម ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ ជីវភាពកម្មករនិយោជិតពាក់កណ្តាល គឺ ០៣ ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ។

ខ-អ្នកធ្វើការរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃការងារឡើង ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាព កម្មករនិយោជិតពេញ គឺ ០៦ (ប្រាំមួយ) ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ។"

២-ចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងអស់ ទាំងកម្មករនិយោជិតថ្មី ដែលធ្វើការចាប់ពីខែបន្ទាប់ទៅ និងកម្មករ និយោជិតចាស់គ្រប់ប្រភេទ ត្រូវទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពកម្មករនិយោជិតពេញគឺ ៦(ប្រាំមួយ) ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វីឡើយ ។ "

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១១៩/០៨-ហុង វ៉ាថ្មី ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការបកស្រាយថា " តាមខ្លឹមសារនៃកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំខាងលើនេះ មានន័យថា កម្មករនិយោជិតទាំងអស់ ដែលធ្វើការឱ្យក្រុមហ៊ុន ចាប់ពីខែបន្ទាប់ទៅ ទទួលបានប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពកម្មករនិយោជិតពេញ គឺ៦(ប្រាំមួយ)ដុល្លារ សហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វីឡើយ ។ នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ពាក្យថា "ដោយមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វីឡើយ" សំដៅទៅលើការឈប់សម្រាកដោយគ្មានប្រាក់ឈ្នួល ដែលមានការ អនុញ្ញាតពីនិយោជក ។ លើសពីនេះទៀត តាមសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៣២/០៨ ចំណុចទី ១ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ

មិនត្រូវបូកបញ្ចូលធ្វើជាប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាទេ(ប្រាក់ឈ្នួលគោល) ។ ហេតុនេះ កម្មការិនីនោះត្រូវទទួលបាន ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពពេញ គឺ៦(ប្រាំមួយ)ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វី ឡើយ ។ ” (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ១១៩/០៨-ហុង វ៉ាថ្មី ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទី ៣) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏ឯកភាពលើការបកស្រាយខាងលើនេះដែរមានន័យថា ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពពេញ គឺ៦(ប្រាំមួយ)ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យកម្មករនិយោជិតក្នុងមួយខែនេះ គឺមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វីឡើយ ទោះជាកម្មការិនីនោះឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពក៏ដោយឱ្យតែករណីកម្មការិនីនេះ ត្រូវនឹងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី២ នៃកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការកំណត់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែម សម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ផ្នែកឧស្សាហកម្មវាយណ៍កំណាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងចំនួន ៦ (ប្រាំមួយដុល្លារ)សហរដ្ឋអាមេរិក ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ។

ចំណុចទី៣ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៣២/០៨ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៨ ចែងថា " ៣- ប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែមខាងលើនេះ ចាប់ផ្តើមអនុវត្តពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ តទៅ ។ ”

ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យក្រុមហ៊ុនសងប្រាក់ ០៣ ដុល្លារអាមេរិក ដល់កម្មការិនី ដែលបានឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពចាប់ពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ ទៅ ។

ចំណុចវិវាទី ៣ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តកិច្ចសន្យា ០៦ ខែម្តង

មាត្រា ៦៥ នៃ ច្បាប់ការងារ ចែងថា " កិច្ចសន្យាការងារគឺជាកិច្ចសន្យា ដែលបង្កើតឱ្យមានការទាក់ទង ផ្នែកការងារ រវាងកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក។ កិច្ចសន្យានេះត្រូវនៅក្រោមវិធាននៃអាជ្ញាធរតិ ហើយអាច ធ្វើទៅតាមទម្រង់ ដែលភាគីទាំងសងខាងព្រមព្រៀងគ្នា ។ ”

មាត្រា ១ នៃក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រ.ច ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅកិច្ចសន្យា ចែងថា " កិច្ចសន្យា គឺជាឆន្ទៈព្រមព្រៀងរវាងបុគ្គល ២ នាក់ ឬច្រើននាក់ ដើម្បីបង្កើត កែប្រែ ឬ រំលត់កាតព្វកិច្ចមួយ ឬច្រើនដែលទាក់ទងនឹងខ្លួន ។ ”

មាត្រា ២២ នៃ ក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រ.ច ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅកិច្ចសន្យា ចែងថា " កិច្ចសន្យាគឺជាច្បាប់របស់គ្នាភាគី ។ ”

ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃមាត្រាទាំងបីខាងលើ នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បានពន្យល់ ថា " ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់ការងារ បានដាក់កិច្ចសន្យាការងារ ឱ្យបិតនៅក្រោមវិធាន អាជ្ញាធរតិ(វិធានទូទៅ) មានន័យថា កិច្ចសន្យាការងារក៏បិតនៅក្រោមក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រ.ច ស្តីពីកិច្ចសន្យា និងការទទួលខុសត្រូវក្រៅដែរ ។ ផ្អែកតាមមាត្រា ១ និងមាត្រា ២២ នៃក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៨ ក្រ.ច ខាងលើ កិច្ចសន្យាការងារអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងគ្នារវាងភាគីកម្មករនិយោជិត ជាមួយភាគី

និយោជក គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់អាចកែសម្រួល (កម្មករនិយោជិត និងនិយោជក) បង្ខំឱ្យចុះកិច្ចសន្យា ការងារ បានឡើយ ។”

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការទាមទារឱ្យនិយោជកចុះកិច្ចសន្យាការងារដែលមាន ចំនួនថ្ងៃ ០៦ ខែ អាចធ្វើទៅបានចុះត្រាតែភាគីនិយោជកយល់ព្រមផងដែរ ។ តែក្នុងវិវាទនេះ ភាគីនិយោជកមិន យល់ព្រមឡើយ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដែលជាភាគីទី ៣ មិនអាចបង្ខំភាគីណាមួយនៃកិច្ចសន្យា ឱ្យអនុវត្ត កាតព្វកិច្ច ដែលផ្ទុយពីនិន្ន្ទារបស់គូភាគីបានឡើយ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យានោះមិនផ្ទុយអំពីបញ្ញត្តិច្បាប់ ។

ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចបដិសេធការទាមទារនេះ ។

ទោះបីជាយ៉ាងនេះក៏ដោយនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនគោរពកិច្ច ព្រមព្រៀងឆ្នាំ២០០៥ ដែលភាគីកម្មករនិយោជិត និងភាគីក្រុមហ៊ុនបានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយគ្នា ។ កិច្ចព្រម- ព្រៀងនេះ ចែងថា”

- "...២- ចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលចូលបំរើការងារក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ត្រូវធ្វើកិច្ចសន្យាការងារ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ មានចំនួនថ្ងៃកំណត់ទាំងអស់គ្នា ។

៣- កិច្ចសន្យាការងារជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលត្រូវធ្វើនេះមានរយៈពេលត្រឹម ០៦ខែម្តង ដង្ហើមសារលំអិតត្រូវចែងលំអិតក្នុងកិច្ចសន្យា ។”

នៅក្នុងសវនាការភាគីក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តតែកម្មករនិយោជិតដែលចូលធ្វើការ នៅឆ្នាំ ២០០៥ ប៉ុណ្ណោះ មិនអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតដែលចូលក្រោយឆ្នាំ ២០០៥ ទេ ។ ចំណែកភាគី កម្មករនិយោជិតវិញ បញ្ជាក់ថា កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តចំពោះកម្មករទូទៅដែលចូលក្រោយឆ្នាំ ២០០៥ ប៉ុន្តែភាគី កម្មករនិយោជិតមិនបានផ្តល់ភស្តុតាងណាមួយផ្សេងដើម្បីគាំទ្រការទាមទាររបស់ខ្លួនក្រៅពីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះទេ ។ ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កិច្ចសន្យាការងារនៃក្រុមហ៊ុននេះ ពិតជាត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយមានរយៈពេលត្រឹម ០៦ ខែម្តងមែន ប៉ុន្តែកិច្ចព្រម ព្រៀងនេះបាន បញ្ជាក់ថា ច្បាស់សម្រាប់តែកម្មករនិយោជិត ដែលចូលបំរើការងារក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ប៉ុណ្ណោះ គឺមិនបានបញ្ជាក់ថា ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលចូលបំរើការងារចាប់ពីឆ្នាំ២០០៥ មកទេ ។ ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលយល់ឃើញថា កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអនុវត្តចំពោះតែកម្មករនិយោជិតដែលចូលបំរើការងារក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ប៉ុណ្ណោះ ។

ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបង្គាប់ឱ្យកម្មករនិយោជិតបង្ហាញបញ្ជីឈ្មោះ កម្មករនិយោជិត ដែលចូលបំរើការងារក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ហើយមានកិច្ចសន្យាតិចជាង ០៦ ខែ ប៉ុន្តែភាគីកម្មករនិយោជិតមិនបាន ផ្តល់ភស្តុតាងនោះទេ ។ ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ក្រុមហ៊ុនមិនបានបំពានកិច្ចព្រមព្រៀង នេះទេ ។

ជាទូទៅ នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែបដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករ និយោជិត ក្នុងករណីគ្មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦៣/០៤-សាញ រំលែ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤ លេខ ៧៩/០៥-អេវើហ្វ្រិន ហេតុផលសម្រេចចំណុច វិវាទទី១ លេខ ៩៩/០៦-សៅច័បាយ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៥ លេខ ៧៤/០៧-កូបល អាប៉ាវែល ហេតុផល នៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី២ លេខ ៩១/០៧-លេ ខេ ហេតុផល នៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី២ លេខ ៩៤/០៧- ហ្វូឡូន ហ្គាមេន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៦ និង៨ លេខ ៤៤/០៨-ស៊ីវ គីញ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១និងទី៣ លេខ ១០១/០៨-ជីឌីអឹម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ១ និងទី២ លេខ ១០៨/០៨-ហ្វី ហ្គា ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤ និងលេខ ១១៥/០៨-ថប វ៉ន្ត ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១) ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបដិសេធការទាមទារនេះ ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្លៃបាយ ១៥០០ រៀល សម្រាប់កម្មករធ្វើការថែម ម៉ោង ០២ ម៉ោង

ផ្អែកលើអង្គហេតុខាងលើ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្លៃបាយ ១៥០០ រៀល សម្រាប់ កម្មករធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាដូចខាងក្រោម:

ចំណុចទី ៣ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ៧៤៥ កកបវ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៦ ចែងថា " អត្ថ- ប្រយោជន៍នានា ដែលកម្មករនិយោជិតធ្លាប់ទទួលបានតាមសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០១៧ សកបយ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ត្រង់ចំណុចទី៣ ទី៤ ទី៥ និង ទី៦ ត្រូវរក្សាទុកដដែល ។ "

ចំណុចទី៤ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០១៧ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ចែងថា " កម្មករ និយោជិត ដែលស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការបន្ថែមម៉ោង តាមសំណូមពររបស់និយោជក ត្រូវទទួលបានប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១០០០ រៀល ក្នុងមួយថ្ងៃ ឬទទួលបានការផ្តល់ជូនបាយមួយពេលដោយឥតគិតថ្លៃ ។ "

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា និយោជកបានផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១០០០ រៀល នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការបន្ថែមម៉ោង។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល យល់ឃើញថា និយោជកបានអនុវត្តកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ស្របតាមសេចក្តីជូន ដំណឹងលេខ ០១៧ រួចហើយ ។

ក្រៅពីសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០១៧ ដែលចែងអំពីប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១០០០ រៀលក្នុងមួយថ្ងៃ ដូចបាន លើកឡើងខាងលើ មិនមានមាត្រាណាមួយ ដែលតម្រូវឱ្យក្រុមហ៊ុនត្រូវតែផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយ លើសពីចំនួន ១០០០ រៀល ដល់កម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការថែមម៉ោង ដោយមិនគិតពីចំនួនម៉ោងថែមនោះទេ។ លើសពីនេះទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល រកមិនឃើញថា ភាគីទាំងពីរមានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអនុ សញ្ញារួមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ

ណាមួយ ដែលតម្រូវឱ្យនិយោជក ត្រូវផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១៥០០ រៀល ដល់កម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការ បន្ថែមម៉ោង ២ ម៉ោង នោះទេ ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា "នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតធ្វើ ការរំថែមម៉ោងដោយស្ម័គ្រចិត្ត ត្រូវទទួលបានប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ១.០០០ រៀល ក្នុងមួយថ្ងៃ ឬត្រូវទទួលបានការ ផ្តល់បាយមួយពេលដោយអត់គិតថ្លៃ ។ " (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសំណុំរឿងលេខ ៥៣/០៥-ហ្វាណូជីស ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ៣ និងលេខ ៣៩/០៧-សាន សាន ហេតុផល នៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ១) ។

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃបាយចំនួន ២.០០០ រៀល នៅពេលកម្មករនិយោជិតធ្វើការរំថែមម៉ោងចំនួន ២ ម៉ោង ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦៦/០៦-ហ្គាល លីដា ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៣, លេខ ៥១/០៧- ហ្គាលហ្គេម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ៤ និងលេខ ៥៣/០៧- អ៊ី ហ្គាមិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៥) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាល នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតមិនមានមូលដ្ឋានគាំទ្រ ដោយច្បាប់ទេ ហើយការទាមទារនេះលើសពីអ្វី ដែលច្បាប់ផ្តល់ឱ្យ ។ ដូច្នេះ វិវាទនេះ គឺ ជាវិវាទអំពីប្រយោជន៍ ។

ជាទូទៅ ចំពោះវិវាទទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល តែងតែពិចារណាលើភាពជា តំណាងបំផុតរបស់សហជីពដែលជាភាគីវិវាទ ។ តាមការរកឃើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល សហជីពនេះមិន ទាន់មានភាពជាតំណាងបំផុតនៅឡើយទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលឃើញថា ភាពជាតំណាងបំផុតរបស់ សហជីពនេះផ្តល់គុណវុឌ្ឍន៍ផ្នែកផ្លូវច្បាប់ក្នុងការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួមក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ និងសិទ្ធិស្របច្បាប់ ក្នុងការនាំសំណុំរឿងវិវាទមួយមកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយ ។ ដើម្បីទទួលបានភាពជាតំណាង បំផុតនេះ មាត្រា២៧៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា សហជីពត្រូវចុះបញ្ជីកា និងត្រូវបំពេញតាម លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

ដូច្នេះ សហជីពនេះមិនទាន់មានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការធ្វើអនុសញ្ញារួមក្នុងនាមកម្មករក្នុងក្រុមហ៊ុនទាំង មូលទេ (សូមមើលមាត្រា ៩៦ កថាខ័ណ្ឌទី២-ខ និងប្រកាសលេខ ៣០៥ ប្រការ ៩ កថាខណ្ឌទី ១) ។ សិទ្ធិនេះជា របស់សហជីពដែលបានចុះបញ្ជីកាដែលមានសមាជិកច្រើនជាងគេ ហើយបំពេញតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យឯទៀត ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ដូច្នេះ ដើម្បីឱ្យមានភាពស្របគ្នានឹងសំណុំរឿងមុនៗនោះ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា សហជីពនេះមិនទាន់មានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់តាមផ្លូវច្បាប់ក្នុងការ ធ្វើជាតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិត ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទដែលទាក់ទងទៅនឹងផលប្រយោជន៍រួម របស់កម្មករ និយោជិតទាំងអស់ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននេះនៅឡើយទេ ។

ម៉្យាងវិញទៀត មាត្រា ៤៣ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ បានចែងថា "សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍នីមួយៗ ជំនួសអនុសញ្ញារួមសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលសេចក្តីបង្គាប់នោះចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែភាគី ចរចា បង្កើតអនុសញ្ញារួមមួយដើម្បីជំនួសសេចក្តីបង្គាប់នេះ ។ "

កន្លងមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចេញសេចក្តីបង្គាប់ លើចំណុចនេះ វានឹងក្លាយជាអនុសញ្ញារួម ដែលនឹងអនុវត្តទៅលើកម្មករទាំងអស់ក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយធ្វើឱ្យកម្មករ និយោជិតដទៃទៀតបាត់បង់សិទ្ធិធ្វើកូដកម្មទាមទារលើវិវាទ ដែលទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍នាពេលអនាគត នោះ វានឹងបង្កើតឱ្យមានភាពមិនត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌សម្រាប់កម្មករនិយោជិតដទៃទៀត (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញា កណ្តាលលេខ ៥៧/០៤-អេវីប្រ្តិន លេខ៦០/០៤-យូណាយ ធិតភាគ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទ ទី៣ ០៨/០៧-ស៊ាវ គិញ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៣ និង៣៣/០៧-ហ្គោល ហ្វេម ហេតុផលនៃ សេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី២ លេខ ៥១/០៧-ហ្គោលហ្វេម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤) ។

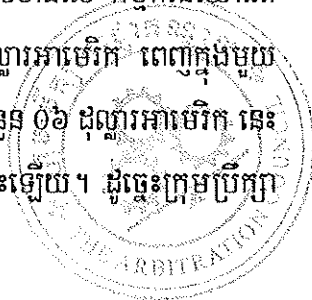
បន្ថែមលើនេះ កន្លងមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏បានសន្និដ្ឋានថា សហជីពដែលមិនមានភាពជាតំណាង បំផុតមិនមានសិទ្ធិយកជម្លោះផលប្រយោជន៍មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយដែរ ។ (សូមមើល សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥៧/០៤-អេវីប្រ្តិន លេខ ៦០/០៤-យូណាយធិតភាគ ហេតុផលនៃសេចក្តី សម្រេច ចំណុចវិវាទទី៣ លេខ ០៨/០៧-ស៊ាវ គិញ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៣) ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ សហជីពនេះមិនទាន់មានភាពជាតំណាងបំផុតទេ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល សម្រេច បដិសេធការពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី ៧ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាពដោយគិតជាមធ្យមភាគ

គីយកប្រាក់ខែ ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួន ១២ ខែមកគណនា

ផ្អែកលើអង្គហេតុខាងលើ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាពដោយគិតជា មធ្យមភាគ គីយកប្រាក់ខែ ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួន ១២ ខែមកគណនា ប៉ុន្តែមិនរាប់បញ្ចូល ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក ទេ ។ យោងតាមហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចលើចំណុចវិវាទខាងលើ កម្មករនិយោជិត ដែលឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព ត្រូវបានទទួលប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក ពេញក្នុងមួយ ខែ ។ ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល យល់ឃើញថា ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ០៦ ដុល្លារអាមេរិក នេះ មិនពាក់ព័ន្ធក្នុងការគណនាមធ្យមភាគនៃប្រាក់លំហែមាតុភាពរបស់កម្មករនិយោជិតនេះឡើយ ។ ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សា

អាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែរមាតុភាពដោយគិតជាមធ្យមភាគ គឺយកប្រាក់ខែ ប្រាក់ បន្ទាប់បន្សំចំនួន ១២ ខែមកគណនានេះ ដូច ខាងក្រោម៖

មាត្រា ១៨៣ នៃច្បាប់ការងារ ចែងថា “ ក្នុងពេលដែលឈប់សម្រាក ដូចមានចែងខាងលើនេះ ស្ត្រីមាន សិទ្ធិត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលពាក់កណ្តាលគិតទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផងដោយនិយោជកបើកឱ្យ ... ។” នៅក្នុងមាត្រា នេះមិនបានបញ្ជាក់នូវអត្ថន័យនៃពាក្យប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំឡើយ ។

យោងតាមសេចក្តីបង្គាប់នៃសំណុំរឿងលេខ ៤៩/០៤-ហូ ហ៊ីង និង៦៨/០៤-ស៊ីធី ពូ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលបានសម្រេចថា ស្ត្រីឈប់សម្រាកលំហែរមាតុភាពត្រូវទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល ៥០ ភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួល សរុប ជាមធ្យមប្រចាំខែ។ ប្រាក់ឈ្នួលសរុបជាមធ្យមប្រចាំខែ ស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលសរុបដែលកម្មករទទួលបានចំនួន ១២ ខែ កន្លងមកចែកនឹង ១២ ។

យោងតាមហេតុផលខាងលើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ថាការឈប់សម្រាកលំហែរមាតុភាព កម្មករវិនិ មានសិទ្ធិទទួលបាន ៥០ ភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួលដែលបើកបានជាមធ្យមក្នុងមួយខែ សម្រាប់ខែនីមួយៗ រយៈពេល ៣ ខែ នៃការឈប់សម្រាកលំហែរមាតុភាព។ ប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមក្នុងមួយខែត្រូវគណនា ដោយយកប្រាក់ឈ្នួល ដែលបើកបាន ១២ ខែចុងក្រោយចែកនឹង ១២។ ដូចនេះ ចំពោះអ្នកឈប់សម្រាកលំហែរ មាតុភាពរយៈពេល ៣ ខែ ត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលជាមធ្យមក្នុងមួយខែចែកនឹង២ រួចគុណនឹង៣ (៣ខែ) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមហ៊ុនបានធ្វើការអនុវត្តដោយយកប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំឯទៀត បូក បញ្ចូលគ្នា ហើយចែកនឹង២ ហើយដោយប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនោះក្រុមហ៊ុនរួមបញ្ចូលទាំងប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារអាមេរិកទៀត។

យោងតាមការបកស្រាយនៅក្នុងហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចទី១ ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារ អាមេរិកនេះ នឹងត្រូវផ្តល់ជូនដោយមិនកំណត់លក្ខខណ្ឌអ្វីទាំងអស់។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនេះ គឺជាប្រាក់បន្ទាប់បន្សំមួយ ដែលមានលក្ខខណ្ឌពិសេសក្នុងការផ្តល់ឱ្យកម្មករនិយោជិត ដោយកំណត់នៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៣២/០៨ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៨ និងកំណត់ហេតុពន្យល់បន្ថែម ចុះនៅថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨។ (សូមមើលហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១បន្ថែម) ។

ហេតុនេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនេះមិនត្រូវយកធ្វើការគិតបញ្ចូល ដើម្បីគិតប្រាក់សម្រាកលំហែរមាតុភាពឡើយ ។

ចំណុចវិវាទទី ៨ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករជាស្ត្រីចំនួន ០៣ ខែមុន ពេលគាត់ដាក់ច្បាប់ឈប់សម្រាកលំហែរមាតុភាព

មាត្រា ១៨៣ កថាខ័ណ្ឌ១ ចែងថា " ក្នុងពេលដែលឈប់សម្រាកដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ស្ត្រីមានសិទ្ធិត្រូវបានប្រាក់ឈ្នួលពាក់កណ្តាលគិតទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង ដោយនិយោជកបើកឱ្យ ។ "

នៅក្នុងអង្គហេតុ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានរកឃើញថា ក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យពួកគេស្មើនឹង ៥០ % នៃប្រាក់ឈ្នួល រួមទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញដែរថា ទង្វើរបស់ និយោជកនេះ ស្របតាមមាត្រា១៨៣ នៃច្បាប់នេះហើយ ។

កថាខ័ណ្ឌ ៣ នៃមាត្រា ១១៥ នៃច្បាប់ការងារចែងថា " ការបើកប្រាក់ឈ្នួលមិនត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃដែលកម្មករ និយោជិតមានសិទ្ធិឈប់សម្រាកឡើយ ។ ប្រសិនបើការបើកប្រាក់ចំណេញចំណែកនោះ ត្រូវធ្វើមុនមួយថ្ងៃ ។ "

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់មុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយ មាត្រា ១១៥ នៃច្បាប់ការងារនេះថា " កម្មករវិនិយោគមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលស្មើនឹង ៥០% រួមទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង សម្រាប់រយៈពេលឈប់សម្រាក សម្រាលកូនចំនួនកៅសិបថ្ងៃនេះ មុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើមឈប់សម្រាក ។ " (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់ លេខ ៥៧/០៦-អេវីប្រ្តីន ចំណុចវិវាទទី៦, សេចក្តីបង្គាប់ លេខ ៩៧/០៦-ញីវម៉េក្ស ចំណុចវិវាទទី១, សេចក្តីបង្គាប់ លេខ ១១៤/០៨-វ៉ាយចិច ចំណុចវិវាទទី១) ។

ក្នុងករណីនេះក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក៏ឯកភាពលើការបកស្រាយរបស់អាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿង មុនៗដែរ គឺ កម្មករវិនិយោគមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលស្មើនឹង ៥០% រួមទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំផង សម្រាប់រយៈ ពេលឈប់សម្រាកសម្រាលកូនចំនួនកៅសិបថ្ងៃនេះ មុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើមឈប់សម្រាក ។ ប៉ុន្តែក្នុងសំណុំរឿង នេះ និយោជកមិនឯកភាពលើការបើកប្រាក់ចំណេញទាំងអស់ឱ្យកម្មករនិយោជិតទេ មូលហេតុប៉ះពាល់ដល់ របាយការណ៍គណនេយ្យប្រចាំខែ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការលើកឡើងនេះ មិនស្របនឹង ខ្លឹមសារនៃមាត្រា ១១៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើនេះទេ ព្រោះនេះជាកាតព្វកិច្ចរបស់និយោជក ។

ដូច្នេះដើម្បីឱ្យស្របនឹងខ្លឹមសារនៃមាត្រា១១៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងសេចក្តីបង្គាប់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាល សម្រេចឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករជាស្ត្រីចំនួន ០៣ ខែ មុនពេលគាត់ឈប់សម្រាក លំហែរមាតុភាព ។

យោងតាមការបង្ហាញពីអង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និង ហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលសម្រេច :

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ១ : បង្គាប់ឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារអាមេរិក ដល់ស្ត្រីសម្រាកលំហែរមាតុភាព ចំនួន ៩០ ថ្ងៃ នោះវិញចាប់ពីថ្ងៃចេញសេចក្តីជូនដំណឹង ០៣២/០៨ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី១៧

ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៨ និងកំណត់ហេតុពន្យល់បន្ថែម ចុះនៅថ្ងៃទី ០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨
និងសងប្រាក់ ០៣ ដុល្លារអាមេរិក ដល់ស្ត្រីដែលបានលំហែមាតុភាពចាប់ពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ : បដិសេធការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុវត្តកិច្ចសន្យា ០៦ ខែម្តង ។

ចំណុចវិវាទទី ៤ : បដិសេធការពិចារណាចំពោះការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្លៃបាយ ១៥០០
រៀល នៅពេលកម្មករនិយោជិតធ្វើការថែមម៉ោង ០២ ម៉ោង ។

ចំណុចវិវាទទី ៧ : បង្គាប់ឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់លំហែមាតុភាព ដោយគិតជាមធ្យមភាគគីយកប្រាក់ខែ ប្រាក់បន្ទាប់
បន្សំចំនួន ១២ ខែ មកគណនា ដោយមិនបញ្ចូលប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ០៦ ដុល្លារអាមេរិកទេ ។

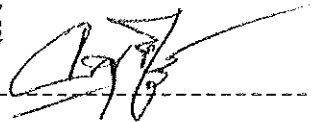
ចំណុចវិវាទទី ៨ : បង្គាប់ឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់កម្មករជាស្ត្រីចំនួន ០៣ ខែ មុនពេលគាត់ឈប់សម្រាក
លំហែមាតុភាព ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមាន
ភាគីណាមួយដាក់ពាក្យដីកាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈ
លេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : **អ៊ុន សុទ្ធី**
ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : **អន នន**
ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : **គង់ ផល្លៈ**
ហត្ថលេខា: -----

